

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813201800
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813201800.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľa: CASH COLLECTORS SK s.r.o., IČO: 44 703 015, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, zastúpený Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 36 856 584, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava proti odporcovi: G. M., nar. XX.X.XXXX, bytom D., V. cesta XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS IČO 42 176 778, so sídlom Prešov, nám. Legionárov 5, odporca a vedľajší účastník v konaní zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom advokátom so sídlom Ul. J. Kráľa 5/A Lučenec, o zaplatenie 1 944,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 144,27 eur s úrokom vo výške 17,3% ročne od 10.02.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom vo výške 17,3% ročne od 10.03.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom vo výške 17,3% ročne od 10.04.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom vo výške 17,3% ročne od 10.05.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom vo výške 17,3% ročne od 10.06.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom vo výške 17,3% ročne od 10.07.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom vo výške 17,3% ročne od 10.08.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 10.02.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 10.03.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 10.04.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 10.05.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 10.06.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 10.07.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 10.08.2010 do zaplatenia zo sumy 20,61 eur a to v mesačných splátkach po 20 eur mesačne až do zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenie troch po sebe idúcich splátok. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n ý nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 590,04eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným súdu dňa 4. 2. 2013 domáhal vydania platobného rozkazu ktorým by súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy vo výške 1944,63 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým že odporca uzatvoril 10. 8. 2005 so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s. So sídlom Tomášikova 48 Bratislava IČO 00151 653 zmluvu číslo XXXXXXXXXXX ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne a.s.. Na základe zmluvy poskytla Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi úver vo výške 750,18 euro. Odporca sa zaviazal splácať úver v splátkach po 20,61 eur mesačne, pričom dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 10. 9. 2005. Konečná splatnosť úveru bola určená za deň 10. 8. 2010. Účastníci si dohodli poplatok za správu úveru vo výške 50 SK mesačne, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,3 % ročne. Bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov 10,52 %. Z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady

súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu v tomto poradí. Odporca podmienky úveru riadne nedodržiaval čím Slovenskej sporiteľni vznikla pohľadávka voči odporcovi 1944,63 euro. Táto suma pozostáva z istiny po splatnosti 1724,07 eur, z riadneho úroku vo výške 59,66 euro, z úrokov z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od 1. dňa omeškania odporcu do dňa postúpenia pohľadávky, teda do 26. 10. 2010 na sumu 160,90 euro. Výpis z bankovej knihy preukazuje výšku postúpenej pohľadávky. Slovenská sporiteľňa a.s. a spoločnosť Havel, Holásek a Partners uzatvorili 21. 10. 2010 zmluvu o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE. V prílohe tejto zmluvy je uvedená aj pohľadávka voči odporcovi. Spoločnosť Havel, Holásek a Partners a spoločnosť CASH COLLECTORS SK s.r.o., IČO: 44 703 015, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO 44 703015 uzatvorili 1. 12. 2010 zmluvu o postúpení pohľadávok s účinnosťou 1. 12. 2010. V prílohe tejto zmluvy je pod číslom 718 uvedená aj pohľadávka voči odporcovi. Spoločnosť Havel, Holásek a Partners oznámila postúpenie pohľadávky odporcovi oznámením zo dňa 3. 1. 2011. Týmto zároveň vyzvala odporcu na okamžitú úhradu pohľadávky. Tieto tvrdenia navrhovateľ preukázal oznámením o postúpení pohľadávky adresovaným odporcovi. Navrhovateľovi tak vznikla pohľadávka voči odporcovi vo výške 1944,63 euro, ktorá pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 1724,07 eura, z riadneho úroku vo výške 59,66 euro, úrokov z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od 1. dňa omeškania odporcu so splácaním záväzku do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky, teda do 26. 10. 2010 na sumu 160,90 eur. Ďalej pozostáva zo zmluvného úroku vo výške 17,3 % ročne navrhovateľ ďalej žiada úrok z omeškania podľa všeobecne záväzných predpisov. Tiež žiadal náhradu trov konania. K návrhu pripojil zmluvu o splátkovom úvere, všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s., vyčíslenie pohľadávky voči odporcovi, oznámenie o postúpení pohľadávky.

Do konania vstúpil 20. 3. 2013 vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, na námietku odporcu z 22. 4. 2013 proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd uznesením zo dňa 31. 12. 2013 pripustil vedľajšie účastníctvo na strane odporcu vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení z 15. 4. 2013 poukázal že ide nepochybne o spotrebiteľskú vec na, ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Zo žaloby nie je zrejmé aký je vzťah medzi uplatnenou istinou v sume 1724,07 euro, úrokom z omeškania vo výške 160,90 euro, ktorý navrhovateľ uplatňuje od 26. 10. 2010. Nie je jasné za ktoré obdobie, z akej sumy sú kapitalizované úroky z omeškania, je potrebné špecifikovať z akých dlžných splátok pozostáva istina, kedy nastala splatnosť tej, ktorej splátky a z čoho sa skladajú jednotlivé splátky. Zároveň vzniesol námietku premlčania a uplatnil trovy konania.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu na pojednávaní 28. 1. 2014 predložil súdu špecifikáciu žalovanej sumy do dátumu podpisu zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 21. 10. 2010 a od tohto dátumu. Pohľadávka do dňa 21. 10. 2010 pozostáva z istiny ktorú čerpal odporca 10. 8. 2005 vo výške 750,18 euro. Ďalej pozostáva z úrokov vo výške 17,3 % ročne, splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne, posledný deň kalendárneho mesiaca. Splatné úroky a poplatky sa dňom splatnosti podľa článku II. bod 3 zmluvy o úvere stávajú súčasťou istiny. Úroky sa stávajú súčasťou istiny len do dňa konečnej splatnosti úveru teda do 10. 8. 2010. Navrhovateľ špecifikoval výšku úroku za jednotlivé mesiace trvania zmluvy (číslo listu 60- 61). Účastníci zmluvy si ďalej dohodli poplatok za správu úveru vo výške 1,66 euro mesačne ktorý sa zmenil od 1. 7. 2006 na sumu 1,99 euro mesačne. Tieto poplatky sa dňom ich splatnosti v zmysle článku II. bod 3 zmluvy o úvere stali súčasťou istiny. Navrhovateľ predložil prehľad výšky poplatkov za jednotlivé mesiace (číslo listu 61 - 62). V zmysle článku III. bod 4 zmluvy bol odporca povinný z omeškaných splátok platiť úrok z omeškania vo výške určenej Slovenskou sporiteľňou a.s. s zverejnením. Podľa prehľadu úrokových sadzieb bola do 14. 1. 2009 použitá sadzba úroku z omeškania vo výške 26,4 % ročne a od 15. 1. 2009 sadzba úroku z omeškania vo výške 8 % ročne. Tiež predložil prehľad výšky úroku z omeškania za jednotlivé mesiace trvania zmluvy (číslo listu 62 - 63). Podľa zmluvy bol odporca povinný splácať úver v mesačných splátkach vo výške 20,61 euro, prvá splátka bola splatná 10. 9. 2005, posledná dňa 10. 8. 2010. Takto mal odporca uhrádzať splátky v prípade, že ich bude uhrádzať riadne a včas. Odporca uhradil celkovo 388,95 euro, prvýkrát bol v omeškaní už s prvou splátkou vo výške 20,61 euro, ktorú neuhradil riadne a včas. Predložil prehľad splátok odporcu podľa ktorých odporca zaplatil 10. 9. 2005 18,39 eura, 19. 10. 2005 22,84 eura, 10. 11. 2005 3,19 eura, 16. 4. 2007 20,91 euro, 16. 4. 2007 2,32 euro, 16. 5. 2007 33,19 euro, 16. 5. 2007 2,32 euro, 31. 7. 2007 66,39 euro, 31. 7. 2007 2,32 euro, 30. 5. 2008 99,58 euro, 30. 5. 2008 2,32 euro, 30. 6. 2008 56,43 eur, 30. 7. 2008 56,43 euro, 30. 7. 2008 pre celé 32 eura. Úrady odporcu sa započítavali na splatné poplatky a náklady, na úroky z omeškania, na úroky a na istinu v tomto poradí. Z úhrady vo výške 11 718 slovenských korún bolo započítané 6306,5 slovenských korún na splatný úrok z omeškania a 5411,5

eura na istinu úveru. Suma 1944,63 eur ku dňu 21. 10. 2010 pozostáva z istiny vo výške 1724,07 eura, z riadneho úroku vo výške 59,66 eura, z úrokov z omeškania do 21. 10. 2010 vo výške 160,90 eur. K špecifikácii pripojil navrhovateľ aj spôsob výpočtu. Tiež predložil súdu výpis z účtu číslo XXXXXXXXXXXX a sadzobník poplatkov.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a odporcu. Tiež sa oboznámil s listinnými dôkazmi, zmluvou o úvere, všeobecnými obch. podmienkami č.l. 10-16, zmluvou o postúpení pohľadávky č.l. 17, úrokovými sadzbami č.l. 18, oznámením o postúpení č.l. 19-20, zásielkou č.l. 21, špecifikáciou žalovanej sumy č.l. 60-79, bločkami o úhradách č.l. 90, pripojeným spisom 15Er/1254/2012. Právny zástupca navrhovateľa trval na podanom návrhu a písomných vyjadreniach v tejto veci.

Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka k veci uviedol, že námietku premlčania vznáša aj v mene odporcu. Vzhľadom k tomu, že postupca poskytol úver dňa 10.08.2005 odporkyňi, teda fyzickej osobe, ako spotrebiteľovi, treba naň aplikovať § 52 a nasl. O.z. vrátane trojročnej premlčacej lehoty. Návrh bol doručený 04.02.2013, nárok navrhovateľa bol k tomuto dátumu vo veľkej časti premlčaný a to vzhľadom k tomu, že zročnosť každej splátky plynie samostatne. Keďže žaloba došla súdu 04.02.2013 splátky staršieho dátumu ako 04.02.2010 sú v plnom rozsahu premlčané. Navrhovateľ v podstate má nárok jedine na posledných sedem nepremľčaných splátok vo výške 144 eur, vzhľadom na plynutie premlčacej lehoty, aj vzhľadom na riadnu splatnosť predmetného úveru v zmysle zmluvy. Zo špecifikácie a výpisov z účtu vkladov, ktoré robila odporkyňa na účet postupcu, je zrejmé, že na daný úver odporkyňa vyplatila minimálne sumu 11996 Sk. Navrhovateľ v návrhu žaluje istinu 1724,07 eur, pričom poskytnutý úver bol 715,18 eur. Z tohto titulu namieta výšku pohľadávky, má zato, že navrhovateľ má nárok len na posledných sedem neuhradených splátok. Poukazuje na rozhodnutie ústavného súdu z 19.06.2013 a to pod zn. 1US/402/2013, ktorý ustálil že aplikácia občianskeho zákonníka je konformná aj na vzťah, ktorý bol uzavretý medzi postupcom, ako bankovým inštitútom, a FO ako spotrebiteľom, hoci tento bol uzavretý podľa obchodného zákonníka Toto uznesenie ústavného súdu uvádza, že táto aplikácia O.z. na dané právne vzťahy je v súlade s Ústavou SR, nakoľko sa jedná o spotrebiteľa. Na ďalšom pojednávaní poukázal, že v zmluve o úvere bola dojednaná úroková miera 17,3% ročne, ako pevná. Naproti tomu bola ročná percentuálna miera čl. 4 ods. 2 uvedená vo výške 10,52%. RPMN nemôže byť v žiadnom o to zvlášť v spotrebiteľskom úverovom vzťahu určená nižšie ako samotná úroková sadzba, pri predpoklade ostatných poplatkov a nákladov spotrebiteľa spojených s predmetným spotrebiteľským úverom. Je zrejmé, z uvedených skutočností, že RPMN bola dojednaná nesprávne, teda neurčito a neplatne. S ohľadom na zákonnú náležitosť uvádzania RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je možné konštatovať, že táto s ohľadom na uvedené skutočnosti nebola dojednaná. Preto je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový s ohľadom na príslušné zákonné ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. V tomto konaní nedávajú podnet na to, aby súd vo výrokovej časti rozsudku vydal určovací výrok, že predmetná zmluva je bezúročná a bezpoplatková. Pre prípad, že sa súd stotožní s argumentáciou ohľadom priznania nepremľčaných splátok predmetného spotrebiteľského úveru, s ohľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru je potrebné skúmať akú časť tej - ktorej jednotlivé nepremľčanej splátky tvorila istina poskytnutého úveru a v akej výške, nakoľko v konaní nie je sporné, že každá splátka zahŕňala aj príslušenstvo poskytnutého úveru. Dal na zváženie súdu, aby tieto skutočnosti ohľadom výšky istiny v každej nepremľčanej splátke zisťoval u navrhovateľa.

Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že odporkyňa uhradila viac, ako je uvedené vo vyjadrení jej právneho zástupcu, ktorý uviedol, že uhradila minimálne 11996 Sk. Poukázal na § 261 ods. 3 písm. b/ Ob.z.(Obchodného zákonníka) - touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere. Podľa § 263 ods. 1 Ob. z. strany sa môžu odchýliť od tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a 262 ods. 2, § 499. Preto záväzok banky na základe ktorého sa tento zväzuje poskytnúť dlžníkovi finančné prostriedky s tým, že dlžník sa poskytnuté fin. prostriedky zaväzuje vrátiť a zaplatiť úrok je vždy potrebné posudzovať podľa ustanovení § 497 a nasl. Ob.z. ako tzv. absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov. Túto skutočnosť zhodne konštatujú Najvyššie súdy SR a ČR niekoľko desiatok rokov, napr. NSSR 5Obo/12/2010. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, strany sa budú v právnom vzťahu vyplývajúcom zo zmluvy o úvere riadiť obchodným zákonníkom. Z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečovaní záväzkov sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. Použitie Ob.z. na tieto vzťahy nemôžu účastníci dohodou

vylúčiť. Preto nie je dôvodná námietka odvolateľov, že nezobrali úver ako podnikatelia, ale ako bežní občania. Podľa rozhodnutia NSSR 1Cdo/120/2010 „zo zákona reprezentujú doktrinálnu kategóriu tzv. absolútnych obchodov, jej rozhodujúcim znakom je forma, typ vzťahu, nie jeho subjekty. Nevyžaduje sa, aby išlo výlučne o vzťahy medzi podnikateľmi. V právnom vzťahu vyplývajúcom zo zmluvy o úvere, ako aj v právnom vzťahu, ktorý vznikne zo zabezpečenia záväzku dlžníka v takomto vzťahu sa jeho subjekty riadia Ob.z. Skutočnosť, že ide o absolútny obchod vylučuje dohodu strán o voľbe Ob.z. v zmysle § 262 ods. 1 a 2 Ob.z. tzv. voľbu práva. Možno preto uzavrieť, že pre vzťahy, ktoré sa podľa § 261 spravujú Ob.z. si účastníci nemôžu ani dohodnúť, že ich vzťah sa bude spravovať iným zákonom, napr. O.z., lebo ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d/ ob. Z. je ustanovenie kogentným, t.j. ktoré nepripúšťa jeho modifikáciu ani vylúčenie jeho normatívneho účinku dohodou zmluvných strán.“ Ústavný súd ČR IIUs/3711/2011 konštatoval: „na vyššie uvedených záveroch nič nemení ani fakt, že sťažovateľ nebol podnikateľom, resp. žeby mohol byť považovaný za spotrebiteľa, a bola by mu tak poskytovaná ochrana, ktorú spotrebiteľia v právnych vzťahoch používajú. Ústavný súd k tomu podotýka, že právne vzťahy vzniknuté zo zmluvy o vklade alebo zo zmluvy o úvere boli vždy v minulosti a aj naďalej sú považované za absolútne obchody pre ktoré platí bez ďalšieho režim Ob.z. a to aj pri posúdení otázky premlčania.“ Taktiež poukázal na rozsudok Veľkého senátu obchodného kolégia Českého Najvyššieho súdu 35Odo/619/2002 uverejnený pod č. 26/2004 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk: „právna úprava premlčania v Ob.z. má komplexnú povahu, pričom ani zo skutočností, že Ob.z. výslovne neupravuje počiatok behu premlčacej doby a jej dĺžku v prípade práva na vydanie bezdôvodného obohatenia neplyní nutnosť použiť právnu úpravu občianskeho zákonníka ale iba to, že tieto otázky je potrebné riešiť podľa všeobecných ustanovení Ob.z. o premlčaní.“. Poukázal na tvrdenia o ochrane spotrebiteľa v súvislosti s trvaním premlčacej lehoty napr. na článok Lukáša Vymazala uverejnený v obchodnoprávnej revue č. 2, ročník 2010, z ktorého citoval: - každé ustanovenie, ktoré sa v O.z. líši od ustanovení v Ob.z. pričom obe ustanovenia upravujú do určitej miery podobný druh spoločenských vzťahov nie je automaticky ustanovením na ochranu spotrebiteľa, ale vyplýva z rozdielnosti vzťahov, ktoré obe úpravy regulujú. Nemožno pritom zamieňať ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa, teda úpravy cielene ochraňujúce slabšiu stranu zmluvného vzťahu od ustanovení, ktoré sa jednoducho len pre jednu zo strán zdajú miernejšie, ale primárne nesmerujú k ochrane slabšej strany. Nemožno považovať po adresátoch právnych noriem aby v každom jednotlivom prípade uvažovali o porovnaní oboch úprav a vykonávali rozbery hodné najvyšších súdov ale musia sa spoľahnúť na základné piliere svojho právneho vedomia, teda napr. aj na predstavu akú dĺžku má premlčacia doba. Takýmito ustanoveniami by sa vytrácala právna istota adresátov právnych noriem a predvídateľnosť práva. Poukázal na skutočnosť, že Ob.z. je v niektorých ustanoveniach o premlčaní pre spotrebiteľa výhodnejší, napr. Ob.z. okrem iného zakotvuje obmedzenie premlčacej doby. O.z. takéto obmedzenie nezakladá. Ochrana spotrebiteľa je v právnom poriadku dostatočne zaistná ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách, adhézných zmluvách atď. zdalo by sa absurdným, žeby chcel zákonodarca spotrebiteľa chrániť navyše tým, že nepripustí použitie tých ustanovení Ob.z., ktoré sú náhodilo prísnejšie, než im podobné ustanovenia O.z. v opačnom prípade sa vytráca zmysel kategórie absolútnych obchodov. Takýchto výnimiek je v Ob.z. a O.z. viac. Takýmto prístupom by získaval spotrebiteľ viac práv, než mu patrí podľa vyvážených európskych štandardov. Tento prístup by postavil druhú zmluvnú stranu skoro do nerovnovážnej pozície subjektov, ktorého právny úkon spravujúci sa určitými predstavami o normách, ktoré na daný vzťah dopadajú môže byť kedykoľvek podlomene akýmkoľvek ustanovením, ktoré je obsiahnuté v O.z. a ktoré z dôvodu výhodnosti posudzované zrejeme Ad-hoc pre druhú zmluvnú stranu by malo modifikovať daný záväzkový vzťah riadiaci sa Ob.z. Rovnako argumentujú NS ČR, NS SR sp. 32Cdo/3337/2010 úprava premlčania nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa. Odlišne ustanovená dĺžka premlčacej doby v Oz. a Ob.z. je iba výsledkom rôznych legislatívnych procesov, z ktorých však žiadny nesmeruje k ochrane slabšej strany - spotrebiteľa. Premlčanie pôsobí voči oboj stranám rovnako, z komplexnej úpravy premlčania v každom z týchto zákonov nemožno považovať iba niektoré z nich za výhodnejšie pre spotrebiteľa. Nesprávny názor odvolateľa sa prejavuje zreteľne aj na dĺžke premlčacej doby v prípade uznania záväzku podľa O.z. a Ob.z., podľa § 110 ods. 1 O.z. premlčacia doba je 10-ročná, kdežto podľa úpravy ustanovení § 407 ods. 1 Ob.z. je premlčacia doba 4-ročná. V prípade uznania záväzku dlžníkom je teda úprava premlčania oboch zákonov pokiaľ ide o jej dĺžku úplne opačná z hľadiska výhodnosti pre spotrebiteľa v postavení dlžníka. Aj z tohto porovnania možno dovodiť že ustanovenie o premlčaní v O.z. nemožno považovať za ustanovenie na ochranu spotrebiteľa. Krajský súd Bratislava v rozhodnutí 5Co/293/2012 uviedol, že podľa odvolacieho súdu je nepripustné a neprijateľné, aby spotrebiteľ argumentoval a bránil sa občianskoprávnou alebo obchodnoprávnou úpravou v závislosti od toho, či mu poskytuje zvýhodnenie ako nositeľovi práva, alebo nositeľovi povinnosti, bez ohľadu na účel tejto právnej úpravy. Taktiež je v tomto duchu uzn. Najvyššieho súdu SR z 27.03.2013 sp. 6MCdo/4/2012,

ktorý posudzoval trojročnú premlčiaciu lehotu - KS rovnako aj OS právny vzťah účastníkov konania, z ktorého je vyvodzovaný žalobný nárok považoval za občianskoprávny vzťah. Následne aj premlčanie tohto nároku posudzoval podľa ustanovení o premlčaní upravených v § 100 a nasl. O.z., dovolací súd sa s takým to právnym názorom nestotožňuje. V posudzovanej veci je nesporné, že predmetom žaloby je nárok žalobcu na náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi, keď v pozícii ručiteľa splnil svoj záväzok zo zmluvy o úvere za žalovaného. Hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého žalobca vyvodzuje svoj nárok je zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Ob.z. následne aj na otázku premlčania žalobcom uplatneného nároku bolo treba aplikovať ustanovenie Ob.z. ak preto KS záväzok medzi žalobcom a žalovaným vrátane otázky premlčania posúdil podľa ustanovení O.z. aplikoval na vec nesprávny právny predpis. Vyjadril sa ďalej k dátumu od ktorého je potrebné počítat premlčanie, na základe zmluvy o splátkovom úvere čl. 1, predmet zmluvy je určená konečná splatnosť úveru dňom 10.08.2010. Poukázal na jednak čl.5, bod 5.5.6. VOP - výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky. Tiež poukázal v tomto smere na judikát NS SR 4Obo/54/2007, ktorý rovnako posudzoval otázku počiatku plynutia premlčacej doby pri zmluve o úvere. Odvolací súd sa stotožnil s vysloveným právnym názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť po lehote splatnosti celého úveru, dohoda o splácaní úveru v splátkach sa nedá považovať za právo na čiastkové plnenie na základe čoho prvostupňový súd rozhodol správne, keď z úverovej zmluvy vznesenú námietku premlčania označil za nedôvodnú. NS SR v zmysle uvedeného rozsudku súdu I. stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Poukázal na §405 ods. 2 Ob.z., ak v čase skončenia súdneho alebo rozhodcovského konania uvedeného v ods. 1 premlčacia doba už uplynula alebo ak do jej skončenia zostáva menej ako rok, predlžuje sa premlčacia doba tak, že sa neskončí skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne alebo rozhodcovské konanie. Navrhovateľ si v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky uplatnil svoju pohľadávku na rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie, Rajska 15/A, 811 08 BA, kde mu bola pohľadávka priznaná rozhodcovským rozsudkom zn. II/2011-6667, tento rozsudok nadobudlo právoplatnosť 29.02.2012, vykonateľnosť 03.03.2012. Na tento rozsudok odmietol OS vydať poverenie čo potvrdil aj KS TN uznesením zn. 15Er/1254/2012, ktoré došlo žalobcovi 10.12.2012. Teda žalobca nemohol skôr podať žalobu na súd, má teda za to, že pohľadávka nie je ani len z časti premlčaná.

Na ďalšom pojednávaní poukázal, že pokiaľ ide o tvrdenia o tom, že právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka považujú vzhľadom na údaj v zmluve o RPMN za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, vyhradzuje si právo reagovať na túto argumentáciu prípadne doplnením listín. Zákon o spotrebiteľských úveroch obsahoval v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere vzorec na výpočet RPMN, má zato, že v zmluve o úvere bola vypočítaná RPMN práve podľa tohto vzorca a podľa tohto vzorca bola vypočítaná správne. Na túto chybu upozorňovala aj asociácia bánk, ako aj odborná verejnosť niekoľko rokov, až v novele zákona o spotrebiteľskom úvere bola táto chyba opravená. Dôkazom toho je aj dôvodová správa k novele zákona o SÚ, kde zákonodarca všetko toto priznáva. Rovnako sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti je v zákone vyjadrená tak, že ak nie je v zmluve uvedený údaj o RPMN, vypočítaný podľa tohto zákona, považuje sa úver za bezúročný a bezpoplatkový. RPMN bola vypočítaná podľa tohto zákona a preto nie je možné túto sankciu aplikovať, nakoľko by odporovala platnému hmotnému právu a výslovnému zneniu zákona. Ak by aj takáto argumentácia nestačila, zmyslom zavedenia RPMN ako povinnej náležitosti spotrebiteľských úverových zmlúv, je aj záujem zákonodarcu na vytvorení mechanizmu pre jednoduché porovnanie si úrokového a poplatkového zaťaženia daného úveru a možnosť jeho porovnania s konkurenčnými produktmi. Máme zato, že aj keď bola RPMN uvedená v nižšej výške ako je úroková sadzba, nakoľko v tomto období boli povinné všetky subjekty na finančnom trhu používať rovnaký „chybný“ vzorec, výpočty, ktoré z takéhoto vzorca získali, plnili svoj hlavný cieľ a to možnosť jednoducho porovnať výhodnosť daného úveru na trhu. Chyba vo výpočte je tak zrejma, že si ju musel všimnúť úplne každý, aj nie extrémne ostražitý spotrebiteľ. V neposlednom rade by akceptovanie tohto názoru viedlo okrem popretia elementárnej právnej istoty subjektov k zamedzeniu poskytovania finančných služieb v období cca 4 alebo 3 rokov, pretože minimálne všetky banky používali v tomto období rovnaké výpočty. Taktiež všetky súdy v danom období nároky z takéhoto základu priznávali. Rovnako Národná banka, ktorá vykonáva dozor nad finančným trhom žiadne sankcie za tieto výpočty neudelovala. Táto argumentácia protistrany je chybná. S ohľadom na argumentáciu protistrany o premlčaní jednotlivých splátok opäť poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 4Obo/54/2007, podľa ktorého „jedinou otázkou pre posúdenie správnosti rozhodnutia v napadnutej časti je, či prvostupňový súd vychádzal zo správneho právneho záveru, keď konštatoval, že pokiaľ v úverovej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru v splátkach nejedná sa o čiastkové plnenie podľa § 392 ods. 2 Obch. z. ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach a preto za lehotu splatnosti považoval lehotu na splatenie celého úveru.“ Odvolací súd sa stotožnil s vysloveným

právnym názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť po lehote splatnosti celého úveru. Tento judikát predložil do spisu. Má zato, že úver nie je ani čiastočne premlčaný. Tiež poukazuje na článok 3 bod 5 zmluvy o splátkovom úvere a skutočnosť, že si navrhovateľ uplatnil pohľadávku už aj v rozhodcovskom konaní.

Právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka uviedol, že trvá na tom, že v tomto prípade bola RPMN dojednaná neurčito a nejasne, nepravdivo, nezahŕňala vôbec výšku úrokovej sadzby a ostatné náklady spojené s úverom, hoci v čase uzavretia zmluvy sa tento údaj vyžadoval a s jeho neuvedením bol spojený dôsledok, že sa zmluva považovala za bezúročnú a bezpoplatkovú. Nesprávne určenie vzorca zákonodarcom nemôže byť na úkor spotrebiteľa. Následkom je zákonná sankcia ako je vyššie uvedené. Tento vzorec vôbec zo zmluvy nevyplýva. Dodávateľ mal postupovať odborne a mal byť tento vzorec uvedený v zmluve, mal si všimnúť, že opakovane je uvádzaná nižšia sadzba RPMN ako úrok. Poukázal na to, že predložený judikát posudzuje zmluvu z roku 1992, kedy SR nebola členom EÚ, ani neboli implementované záväzné právne predpisy EÚ o ochrane spotrebiteľa.

Právny zástupca navrhovateľa k tomu uviedol že tak, ako chyba zákonodarcu nemôže byť na škodu spotrebiteľa, v právnej spoločnosti nemôže byť ani na škodu navrhovateľa. K otázke chýbajúceho vzorca priamo v zmluve uviedol, že zákon ani dnes, ani nikdy nestanovoval takúto povinnosť. Spotrebiteľovi by bol takýto vzorec neužitočný, nakoľko vzorec obsahuje obrovské množstvo premenných a dovolí si tvrdiť, pokročilé matematické operácie. Navrhovateľ sa pri uvedení RPMN riadil zákonnou úpravou. Čo sa týka vstupu SR do EÚ predložený judikát NS SR vykladá predpisy vnútroštátneho práva a preto ten výklad bol identický dnes, ako bol v roku 2007. Právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka opakovane upozorňuje na EÚ a jej smernice, ktoré vraj neboli implementované v nejakom období, používa EÚ ako akúsi chiméru nakoľko sa nič bližšie k tomuto tvrdeniu nedopĺňa. Neuplatňujú nárok, ktorý by bol rozporný s právom európskych spoločenstiev a žiadny konkrétny rozpor počas celého konania ani nezaznel.

Odporkyňa uviedla, že je pravda, že uzatvorila zmluvu o úvere, dostala sa do zlej finančnej situácie, prišla o robotu. Snažila sa podľa postupovať podľa splátkového kalendára. Ale potom sa jej narodili ďalšie deti, zostala na materskej, potom sa ocitla v hmotnej núdzi.

Súd zistil z vykonaného dokazovania tento skutkový stav:

Odporca uzatvoril dňa 10.8.2005 so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej sa sporiteľňa zaviazala poskytnúť odporkyňi úver vo výške 22 600,- Sk - 750,18 eur, a to jednorazovo a bezhotovostne. Odporkyňa úver čerpala v plnej výške dňa 10.8.2005 /výpis z účtu čl.67/. Odporkyňa sa v zmluve zaviazala splatiť dohodnutý úrok 17,30 % ročne, úroková sadzba bola určená ako pevná až do konečnej splatnosti úrokov. V zmysle čl. II. zmluvy splatné úroky a poplatky sa stali súčasťou istiny. V zmluve bol ďalej dojednaný poplatok za správu úveru 50 Sk mesačne, bol splatný vždy ku koncu mesiaca a stal sa súčasťou istiny. V zmysle čl. 16 Všeobecných podmienok bola odporkyňa povinná zaplatiť aj iné poplatky, a to napr. poplatky za upomienku a aj tieto sa stali súčasťou istiny /viď Sadzobník/. V zmysle čl. III. Bod 4 zmluvy bola odporkyňa povinná zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške určenej sporiteľňou zverejnením. Zverejnením sa rozumie sprístupnenie dokumentu alebo informácie vo verejne prístupných priestoroch obchodných miest alebo prostredníctvom elektronických služieb alebo internetovej stránky banky alebo inou vhodnou formou atď.. V zmysle prehľadu úrokových sadzieb do 14.1.2009 bola použitá sadzba úroku z omeškania vo výške zhodnej s výškou úrokovej sadzby použitej v ten ktorý konkrétny mesiac (26,4%) a od 15.1.2009 sadzbou vo výške 8% ročne. V zmysle zmluvy bola odporkyňa povinná úver splácať v mesačných splátkach vo výške 621 Sk - 20,61 eur, pričom prvá splátka bola splatná 10.9.2005 a posledná 10.8.2010. Odporkyňa uhradila 388,95 eur. Úhrady započítal právny predchodca navrhovateľa na splatné poplatky, úroky z omeškania, úroky a istinu, 6 306,50 Sk na splatný úrok z omeškania, 5411,5 Sk na istinu úveru.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

podľa písm.d) tohto ustanovenia ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, ods. 1/zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa ods. 2/ písm.g/ tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä...

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Príloha tohto zákona stanovuje výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Odporkyňa uzatvorila dňa 10.8.2005 so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej sa sporiteľňa zaviazala poskytnúť odporkyni úver vo výške 22 600,- Sk - 750,18 eur, a to jednorazovo a bezhotovostne. Odporkyňa úver čerpala v plnej výške dňa 10.8.2005 /viď výpis z účtu čl.67/. Odporkyňa sa v zmluve zaviazala splatiť dohodnutý úrok 17,30 % ročne, úroková sadzba bola určená ako pevná až do konečnej splatnosti úrokov. V zmysle čl. II. zmluvy splatné úroky a poplatky sa stali súčasťou istiny. V zmluve bol ďalej dojednaný poplatok za správu úveru 50 Sk - 1,66 eur mesačne, od 1.7.2006 sa poplatok zvýšil na sumu 1,99 eur a bol splatný vždy ku koncu mesiaca a stal sa súčasťou istiny. V zmysle čl. 16 Všeobecných podmienok bola odporkyňa povinná zaplatiť aj iné poplatky, a to napr. poplatky za upomienku a aj tieto sa stali súčasťou istiny /viď i Sadzobník/. V zmysle čl. III. Bod 4 zmluvy bola odporkyňa povinná zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške určenej sporiteľňou zverejnením. Zverejnením sa rozumie sprístupnenie dokumentu alebo informácie vo verejne prístupných priestoroch obchodných miest alebo prostredníctvom elektronických služieb alebo internetovej stránky banky alebo inou vhodnou formou atď.. V zmysle prehľadu úrokových sadzieb do 14.1.2009 bola použitá sadzba úroku z omeškania vo výške zhodnej s výškou úrokovej sadzby použitej v ten ktorý konkrétny mesiac a od 15.1.2009 sadzbou vo výške 8% ročne. V zmysle zmluvy bola odporkyňa povinná úver splácať v mesačných splátkach vo výške 621 Sk - 20,61 eur, pričom prvá splátka bola splatná 10.9.2005 a posledná 10.8.2010. Odporca uhradil 388,95 eur. Úhrady započítal právny predchodca navrhovateľa na splatné poplatky, úroky z omeškania, úroky a istinu, 6 306,50 Sk na splatný úrok z omeškania, 5411,5 Sk na istinu úveru. Z prehľadu úhrad je zrejmé, že odporca bol v omeškani so splátkami splatnými od 4.2.2010.

I keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru súdu svojim charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvy ako osobitný zmluvný typ úveru, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy, či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda právny predchodca navrhovateľa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal z vyššie uvedených ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom tento zákon obsahoval zákonnú definíciu ročnej percentuálnej miery nákladov tak ako je vyššie uvedené - (§ 2 písm.d/), nie je možné za použitia toho istého zákona konštatovať absenciu tohto údaja - (§ 4 ods.1 písm.g) a považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, podľa názoru súdu na záväzky a i posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecné k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Zákon o spotrebiteľských úveroch je svojou povahou občianskoprávnym predpisom a je potrebné podporné použitie Občianskeho zákonníka pre posudzovanie premlčania dlhu. Uvedenému záveru zodpovedá aj právna úprava zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného aj v čase uzavretia zmluvy, a to § 23a ods. 2, podľa ktorého na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, použijú sa primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka. I za stavu, že v § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka v znení platnom do 1.1.2008 nebola zmluva o úvere vyslovene uvedená ako spotrebiteľská zmluva, je zrejmé, že predmetná zmluva o splátkovom úvere bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona a i keď ide o zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka, vzťahujú sa na ňu príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd sa prikláňa k právnemu názoru vedľajšieho účastníka v tom smere, že teória absolútneho obchodu v spojitosti so špeciálnou úpravou spotrebiteľského práva postavenou na zásade ochrany spotrebiteľa, ustupuje do úzadia a je predovšetkým rozhodovacou činnosťou súdu prekonaná. Predmetná vec je spotrebiteľským úverom, na ktorý musí dopadať regulovaná osobitná právna úprava tak zákona o ochrane spotrebiteľa, ako i Občianskeho zákonníka. Musí byť preto v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu občianskeho práva a nie podnikateľského práva. Nie je možné stotožniť sa ani s argumentom navrhovateľa, že zmluva o úvere nepatrila medzi spotrebiteľské zmluvy do 1.1.2008 v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, pretože ustanovenie § 879f ods. 3,4 Občianskeho zákonníka dopadalo aj na právneho predchodcu navrhovateľa a aj tento mal povinnosť v trojmesačnej dobe zosúladiť zmluvné podmienky s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto smere aj Ústavný súd SR rozhodol, že takýto výklad neznamena porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd /I.ÚS 402/2013 z 19.6.2013/. Splátky úveru boli splatné vždy k 10.dňu v mesiaci, nepremilčané sú splátky splatné v období troch rokov pred podaním návrhu, počnúc od 4.2.2010 do konečnej splatnosti, t.j. do 10.8.2010. Ide o 7 splátok t.j. celkom splátky vo výške 144,27 eur. Súd preto priznal navrhovateľovi len tieto nepremilčané splátky s príslušným zmluvným úrokom a úrokom z omeškania.

Pokiaľ právny zástupca navrhovateľa poukazoval na to, že úver ako taký sa stal splatným až 10.8.2010, súd sa s týmto jeho názorom nestotožnil, je nepochybné, že pokiaľ sa zmluvné strany dohodli na splátkach úveru mesačne, ku 10.-temu dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 10. 9. 2005, nepochybne sa dohodli na splatnosti splátok, o čom svedčí aj bod 7. 3. 2 Všeobecných obchodných podmienok podľa ktorého pohľadávku z úveru spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy a podľa bodu 7. 3. 3. splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky. V bode 7. 4. 4. Všeobecných obchodných podmienok pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním jednotlivých splátok úveru, je povinný zaplatiť banke okrem úrokov z úveru aj úroky z omeškania z dlžnej čiastky od 1. dňa omeškania. Podľa bodu 7. 6. Všeobecných zmluvných podmienok ak dôjde k porušeniu akejkolvek zmluvnej povinnosti zo strany klienta vrátane omeškania so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čo sa v tomto prípade nestalo. Preto podľa názoru súdu splatnosť jednotlivých splátok nastala vždy do 10. dňa v mesiaci a nepremilčané sú splátky splatné v období troch rokov pred podaním návrhu.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol s poukazom na vznesenú námietku premlčania.

Zároveň v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení súd priznal z každej jednotlivej splátky úrok z omeškania vo výške úrokovej sadzby platnej ku dňu splatnosti každej splátky, a to až do zaplatenia. Za dôvodný považoval súd aj nárok navrhovateľa na zmluvný úrok 17,30 % ročne zo žalovanej sumy, ktorý uplatňuje navrhovateľ a ktorý je odplatom za poskytnutie úveru, teda podľa názoru súdu patrí po dobu trvania zmluvy (táto doteraz nie je vypovedaná, ani od nej navrhovateľ ani jeho právni predchodcovia neodstúpili podľa bodu 7. 6. Zmluvy) a splácania úveru. Podľa bodu 7. 4. 2. Všeobecných obchodných podmienok úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňa splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia. V bode 7. 4. 4. Všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním jednotlivých splátok úveru, je povinný zaplatiť banke okrem úrokov z úveru aj úroky z omeškania z dlžnej čiastky od 1. dňa omeškania.

V zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil odporkyni splátky po 20,- eur mesačne, keď prihladol na pomery na jej strane. Vzhľadom na výšku prisúdenej istiny s príslušenstvom, keď dlh odporkyňa vyrovná približne do jedného roka, nemôže byť navrhovateľ vzhľadom na jeho osobu poskytnutím splátok nijako vážne ohrozený a na druhej strane odporkyňa tak získa reálnu možnosť dlh splatiť. Prípadné vynechanie splátky súd sankcionuje stratou výhody poskytnutých splátok.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. V konaní mali účastníci čiastočný úspech, avšak prevažne úspešní boli odporkyňa a vedľajší účastník. Vzhľadom na pôvodne žalovanú sumu 1944,63 eur a sumu priznanú súdom 144,27 eur, predstavuje neúspech navrhovateľa 92,58 % a úspech 7,42 %, čo znamená, že navrhovateľ bol prevažne neúspešný. Tomuto neúspechu naopak prináleží čistý úspech odporcu a vedľajšieho účastníka, v rozsahu 85,16 % , neúspešný bol v pomerne nepatrnej časti, preto súd priznal náhradu trov konania odporcovi a vedľajšieho účastníkovi v celom rozsahu... Právnomu zástupcovi odporcu a vedľajšieho účastníka vznikli spoločné trovy, pretože boli zastupované tou istou osobou advokáta, preto súd priznal náhradu trov právnomu zástupcovi JUDr. Andrejovi Cifrovi ako celok. Ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 1944,63 eur, odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1,2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 81,33 eur , pričom ide o úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 81,33 eur + režijný paušál 7,81 eur, písomné vyjadrenie z 15.4.2013 81,33 eur + režijný paušál 7,81 eur, ďalej zastupovanie na pojednávaní 18.3.2014 v sume 81,33 eur a režijný paušál 8,04 eur, spolu trovy právneho zastúpenia odporkyni a vedľajšieho účastníka sú v sume sú 267,65 eur. Súd nepriznal právnomu zástupcovi odmenu za prevzatie a prípravu zastúpenia u odporkyni, pretože išlo o neúčelný úkon. Vedľajší účastník bol oboznámený s predmetom konania a obranou na strane odporkyni už v súvislosti so vstupom do konania ako vedľajší účastník na jej strane, preto prevzatie a príprava zastúpenia nebola z hľadiska účelnosti takým úkonom, ktorý by bolo potrebné osobitne odmeňovať. Doklad o prvej porade s klientom právny zástupca taktiež nepredložil. Ďalej vznikli JUDr. Cifrovi trovy z titulu náhrady cestovného § 15 písm. a/ vyhlášky /cesta z Lučenca - Prievidza na pojednávanie 28.1.2014 a späť motorovým vozidlom Opel Vectra C LC 096BK, spotreba 6,5 litrov benzínu na 100 km a cesta na pojednávanie 18.3.2014 a späť motorovým vozidlom VW Golf, LC 834AO, spotreba 7 litrov benzínu BA 95 na 100 km/. Uplatnil cestovné a náhradu za stratu času dňa 18.3.2014 len na úsek Žiar nad Hronom - Prievidza a späť, pretože sa v danom čase zúčastnil pojednávania na OS Žiar nad Hronom, vo výške 23,04 eur (ako náhradu cestovného za 80 km pri základnej náhrade 0,183 eur a spotrebe 7 l/100 km, cene za liter paliva 1,5 eur), a za stratu času za tri začaté polhodiny (3x 13,4 eur) teda 40,20, spolu 63,24 eur, túto náhradu mu súd priznal. Ďalej vyčíslil trovy advokáta substituťa JUDr. Martina Landla vo výške 277,02 eur ako odmenu advokáta s DPH + náhrada cestovného a náhrada straty času za účasť na pojednávaní 28.1.2014, z toho odmena za jeden úkon vo výške 81,33 eur a režijný paušál 8,04 eur ako aj 20% DPH vo výške 17,87 eur, a náhradu cestovného (cesta z Lučenca - Prievidza na pojednávanie 28.1.2014 240 km pri základnej náhrade 0,183 eur a späť motorovým vozidlom Opel Vectra C LC 096BK, spotreba 6,5 litrov benzínu na 100 km, cena za liter paliva 1,4 eur) spolu 65,70 eur a náhradu za stratu času za 8 začatých polhodín po 13,01 eur spolu vo výške 104,08 eur (všetko úkony 50% za vedľajšieho účastníka a 50% za odporcu. Keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcu nie je platiteľom DPH, súd mu nepriznal uplatnenú DPH vo výške 17,87 eur. Celkovo tak priznal odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 590,04 eur .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.